

Barentshavið og Grønland

Vit spurdu Kaj, sum nærkast teimum 80 árunum, hvat hann heldur um møguleikar okkara í Barentshavinum. Sjálvur hevur hann í síni tíð fiskað nógva har eysturi og í Grønlandi. Hann sigur:

— Sum yngri fiskimaður helt eg altíð, at føroyaleiðirnar vóru so litil grunnur og fiskastovnurin so veikur, at metti tað soleiðis, at føroyingar høvdu yvirhøvd ongan møguleika at liva bara av føroyagrønnunum tá, og enn minni í dag, soleiðis sum nýtlan er. Eg havi altíð hildið, at tað var rætt at royna aðrastaðni og skeivt at sleppa øllum teimum fremmandu fiskileiðunum og flyta heim til okkara at fiska aleina.

Kaj Johannesen heldur ikki, at vit eiga at óttast

viðurskiptini í Barentshavinum so nógva, tí tað hava altíð verið skiftandi fiskiár. Hann hevur sjálvur lagt til merkis, at er tað minkandi í Barentshavinum, so eru stovnarir vaksnir í Grønlandi og øvugt.

Kaj Johannesen heldur annars fyri, at tað hevði verið gott, um vit sluppu aftur til Grønlands at fiska.

— Har er nógva fiskur at fáa nú, so tað er ikki annað enn eitt náttúrligt ynski hjá teimum, sum hava fiskað í Grønlandi, at vit sleppa upp í part har aftur.

jan

Kaj Johannesen, fyrrverandi trolaraskipari: — Vit eiga at fegnast um, at heilsuviðurskiptini um borð á okkara fiskiskipum eru vórðin so nógva betri

—Vit mugu varðveita flotan í Barentshavinum

—hann fer eisini í framtíðini at vera eitt gott ískoyti til samfelagsbúskapin

Hóast vánirnar hjá fiskiflota okkara í Barentshavinum — t.v.s. saltfiska- og flakatrolarunum — ikki eru tær bestu í letuni, so eru menn yvirhøvdur samdir um, at hesin parturin av fiskiflota okkara hevur so stóran tyding, at vit eiga at varðveita hann. Tíðirnar til fisk hava altíð verið skiftandi.

Ein teirra, sum heldur, at fiskiskapur okkara eystanfyrir eisini í framtíðini fer at hava stóran tyding, er stjórin í Føroya Banka, Hans Jørgen Laursen.

A samkomu um borð á nýggja Skálabergi í Havn nú um dagarnar segði hann, at vit mugu varðveita flotan eystanfyrir til fiskiskapurin mennist aftur.

— Øll eiga at skilja, eisini fíggjartovnar og landsmyndugleikar, at tað gongur upp og niður við hesum fiskiskapi.

— Eg ivist onga letu í, at hesi nýggju skipini, sum skulu troyta leiðirnar eystanfyrir, eisini í framtíðini fara at vera eitt gott íkast til samfelagsbúskapin.

Um nýggja Skálaberg

segði bankastjórin, at hann er gjørdur við umhugsan.

Eisini Birgir Danielsen, fiskasølustjóri, tók orð til samkomuni um borð á Skálabergi. Hann visti á, at fiskiskapurin í Barentshavinum hevur verið eitt sera gott íkast til samfelagsbúskapin øll árini, og tí er heldur eingin orsök til at halda, at fiskiskapurin ikki fer at mennast aftur, soleiðis at hesin fiskiskapur yvir nokur ár fer at vísa seg at vera ein sera góð ilaga.

jan

Okkara största ynski:

At gjalda aftur tað vit hava lænt

— Um vit stýra eftir tí, sum menn sum Kaj Johannesen hava lært okkum og vit framhaldandi sleppa at fiska eystanfyrir, so skulu vit nokk vera førir fyri at gjalda aftur tað, vit hava lænt. Hetta er okkara största ynski, segði skiparin á Skálabergi, Samson Samson, á samkomuni um borð, tá skipið herfyri varð fram-

sýningartúr.

Hann takkaði annars Kaj Johannesen fyri tey góðu orð, hesin bar fram á samkomuni.

— Eg vóni, at eg havi verið ein góður lærusveinur, men eg havi so vissuliga havt ein góðan lærara.

Samson helt fyri, at hóast tað hava verið ringar tíðir eystanfyrir, so hev-

ur vegurin altíð verið opnaður aftur. — Eg trúgvi Harrin fer at lata tað eydnast aftur hesaferð bæði fyri okkum og teimum, sum koma aftaná.

— Vit skulu so gera okkara besta til at fáa tað at bera til, segði skiparin á Skálabergi.

jan